

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum spiritualis cognatio impediat matrimonium? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

ordo iudiciarius : quia tali denuntiatione facta, contumax potest excommunicari lite non contestata : & valet hoc testimonium de auditu, & post publicationem testium testes possunt induci. Et hoc torum est, ut peccatum impediatur, quod in tali conuisione esse potest.

Et per hoc patet solutio Ad obiecta.

QVÆST. LVI.

De impedimento cognationis spiritualis, in quinque articulos diuisa.

DEinde considerandum est de impedimento cognationis spiritualis.

¶ Circa quod queruntur quinque.

¶ Primo, utrum spiritualis cognatio matrimonium impediatur?

¶ Secundo, ex qua causa contrahatur.

¶ Tertio, inter quos.

¶ Quarto, utrum transeat à viro in uxorem?

¶ Quinto, utrum transeat ad filios carnales patris?

ARTIC. I.

Utrum spiritualis cognatio matrimonium impediatur.

231 **A**D primum sic proceditur. Videtur, quod spiritualis cognatio matrimonium non impediatur.

¶ *Tho. 4 d. 42. q. 1. a.* Nihil enim impedit matrimonium, nisi quod contrariatur alicui bono matrimonij. Sed spiritualis cognatio non contrariatur alicui bono matrimonij.

¶ *2. c. seq. Cōc. Tri.* Ergo non impedit matrimonium.

¶ *sess. 24 de resor. ma.* Ergo non impedit matrimonium.

¶ *2. 2. 2. 2.* Præterea, Perpetuum impedimentum matrimonij non potest stare simul cum matrimonio. Sed cognatio spiritualis stat simul aliquando cum matrimonio, ut in littera dicitur: sicut cum aliquis in casu necessitatis filium suum baptizat, quia tunc sit uxori suæ spirituali cognatione coniunctus: nec tamen matrimonium separatur. Ergo spiritualis cognatio matrimonium non impedit.

¶ *2. 3.* Præterea, Vnio spiritus non transit in carnem. Sed matrimonium est carnalis coniunctio.

¶ Ergo cum cognatio spiritualis sit vnio spiritus, non potest

potest transire ad matrimonium impediendum.

¶ 4. Præterea, Contrariorum non sunt idem effectus. Sed spiritualis cognatio videtur esse contraria disparitati cultus: cum spiritualis cognatio sit propinquitas proveniens ex datione sacramenti, vel intentione ad idem: disparitas autem cultus consistit in sacramenti carentia, ut prius dictum est. Cum ergo disparitas cultus matrimonium impediatur, videtur, quod spiritualis cognatio non habeat hunc effectum.

SED contra, Quanto aliquod vinculum sanctius est, tanto magis est custodiendum. Sed vinculum spirituale est sanctius, quam corporale. Cum ergo vinculum propinquitatis corporalis matrimonium impediatur, videtur etiam, quod cognatio spiritualis idem faciat.

¶ Præterea, In matrimonio coniunctio animarum est principalior, quam coniunctio corporum, quia precedit ipsam. Ergo multo fortius spiritualis cognatio matrimonium impedire potest, quam carnalis.

RESPONDEO dicendum, quod sicut per carnis propagationem homo accipit esse naturæ, ita per sacramenta accipit esse spirituale gratiæ. Unde sicut vinculum, quod ex carnis propagatione contrahitur, est homini naturale, in quantum est res quadam naturæ: ita vinculum quod contrahitur ex sacramentorum susceptione, est aliquo modo naturale alicui, in quantum est membrum Ecclesiæ. Et ideo sicut carnalis cognatio impedit matrimonium, ita spiritualis ex Ecclesiæ statuto. Tamen distinguendum est de spirituali cognatione, quia aut præcessit matrimonium, aut sequitur: si præcessit, impedit contrahendum, & dirimit contractum: si sequitur, tunc non dirimit vinculum matrimonij. Sed quantum ad actum matrimonij est distinguendum: quia aut spiritualis cognatio inducitur causa necessitatis, sicut cum pater baptizat filium in articulo mortis; & tunc

non impedit actum matrimonij, ex neutra parte. Aut inducitur extra casum necessitatis ex ignorantia; & tunc si ille ex cuius actu inducitur, diligentiam adhibuit, est eadem ratio sicut de primo. Aut ex industria, extra casum necessitatis; & tunc ille ex cuius actu inducitur, amittit ius petendi debitum, sed tamen debet reddere si petatur: quia ex culpa eius non debet aliquid incommodum alius reportare.

Ad primum ergo dicendum, quod quamvis spiritualis cognatio non impediatur aliquid de principalibus bonis matrimonij, tamen impedit aliquid de secundarijs bonis, quod est amicitia multiplicatio: quia spiritualis cognatio est sufficiens ratio amicitie per se. Vnde oportet, quod ad alios per matrimonium familiaritas, & amicitia queratur.

Ad secundum dicendum, quod matrimonium est perpetuum vinculum: & ideo nullum impedimentum superueniens potest ipsum dirimere. Et sic quandoque contingit quod matrimonium, & matrimonij impedimentum stant simul, non autem si impedimentum præcedit.

Ad tertium dicendum, quod in matrimonio non est tantum coniunctio corporalis, sed etiam spiritualis: & ideo propinquitas spiritus ei impedimentum præstat sine hoc quod propinquitas spiritualis transire debeat in carnalem.

Ad quartum dicendum, quod non est inconueniens quod duo contraria adiuicem contrarietur eidem, sicut magnum & paruum æquali. Et sic distantia cultus, & spiritualis cognatio matrimonij

repugnant: quia in vno est maior distantia, in altero maior propinquitas, quam matrimonium requirat. Et ideo ex vtraque parte matrimonium impeditur.

ARTIC. II.

Vtrum per solum baptismum spiritualis propinquitas contrahatur?

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod per solum baptismum spiritualis propinquitas con-

232
c. 1. de co-
gnatione
Spir. li. 6.
Conc. Tri-
dent. sess.
24. de re-
form. ma-
trim. c. 2.